

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות בשלח - יתרו תשפ"ב • עלון מס': 81

השגחה שבועית

יש אפילו ברשות המסים

הוא נכנס לחנות עצבני וזועף, עורך קנייה גדולה של חד פעמי, וכל הזמן רוטן, 'זאת פשוט הפקרות מה שקורה כאן. חייבים לעשות הפגנה עולמית, אי אפשר שהמחיר יהיה יותר מכפול. אם הייתי קונה את הקנייה הזאת לפני חודשיים הייתי משלם פחות מחצי!'

הוא מגיע לקופאי עם העגלה המלאה. ר' מאיר הקופאי מעביר את המוצרים אחד אחד, ומודיע לקונה שהוא הגיע לסך של 1,300 שקל.

הקונה פשוט צורח, הוא לא עומד בזה. הוא מתחיל לארוז את המוצרים אחד אחד, וכל הזמן מתלונן ומאשים.

לאחריו מגיע קונה נוסף, והעגלה שלו מלאה לא פחות. הוא אומר לר' מאיר הקופאי: הרי אנחנו יודעים שהכול מאתו יתברך. מה זה משנה כמה זה עולה? נכון שזה לא קל, אבל אני מאמין שהקב"ה עושה את זה רק לטובה. ר' מאיר מעביר את המוצרים ומסכם: 1,400 שקל, ומוסיף - אתה, יהודי, משלם לחנות רק את סכום הקרן. את כל הסכום של המס אני שם כאן בקופת הצדקה. זכית לתת 700 שקל לצדקה.

הקונה שגמר מקודם את הקנייה, לא מבין מה קורה כאן. היכן שמענו שעושים אפילו כאלה? למה אני צריך לשלם את כל הכסף למס, והוא משלם את זה לצדקה? אומר ר' מאיר: זה החוק. חוק שנכתב כבר לפני כמעט 800 שנה בספר המאירי, על ידי אחד מגדולי הראשונים, רבי מנחם בן רבי שלמה.

הוא פותח לו את ספר המאירי על הגמ' בבבא בתרא דף ט עמוד א:

"זכה - חיסרון ממנו הולך לעניים. לא זכה - אומות העולם באות ונוטלות בזרוע... ויש מפרשים בו שהמס נחשב לצדקה, כשמקבלין אותו בשמחה וסובלים עול גלותם לכבוד ה'".

הבנת? סיים ר' מאיר המוכר, אתה רוטן ונרגז ולכן תשלם את הכסף למס. זה חבל, כי אם כבר מוציאים כסף, עדיף להוציא על מצוות. אבל היהודי הזה, עם החינוך על הפנים, משלם את חלק המס לקופת הצדקה, כי הוא שמח בהנהגת ה'.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

אני השם רופאך

הבה נדבר שוב אחרי מעריב - ענה הרב - ואכוון לעצה בשבילך, במילים 'יתקננו בעצה טובה מלפניך'. כאשר נעמדו הציבור לתפילת שמונה עשרה, השתתה הרב מעט, התבונן כיצד בן שיחו כורע בברכת אבות, וראה שהוא מתכופף קלות במנדת ראש כאומר שלום לרעהו. אחרי התפילה שאלו הרב: האם תמיד הנך כורע באופן כזה? ענה האברך: כן. כך הורגלתי עוד מילדות.

פתח הרב גמרא במסכת ברכות דף כח עמוד ב, ולמד עם האברך: "אמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי: המתפלל צריך שיכרע עד שיתפקקו כל חוליות שבושדרה". כורע כאחת ומתרוםם בנחת ובהכנעה לכבוד המלך ב"ה, כדי שלא יראה שהכריעה עליו כמשאוי וממהר לעשותה.

בשולחן ערוך (אור"ח סימן קי"ג) כתוב שהכול חייבים לקיים הלכה זו מלבד שניים, זקן או חולה, שלהם מותר להסתפק בהרכנת הראש. האם אתה זקן? - שאל הרב את האברך. חלילה וחס - נבהל האברך - אני רק בן ארבעים. ענה הרב: אם אינך שייך לקבוצה הראשונה של האנשים שדי להם בכפיפת הראש, הנך משתייך לקבוצה השנייה, ואתה חולה.

והמשיך: מכיוון שסיפרת לי שתמיד עשית כך, גם כשעדיין היית בריא, אסביר לך מה ארע כאן. ארבע פעמים בכל תפילה אתה נוהג לפי דין שמתאים לחולה. מהבר מצווה שלך כבר הגעת למאה חמישים אלף כריעות של חולה. זה גרם שלבסוף נהיית אכן חולה, אולם אם תקבל על עצמך מהיום לכרוע כראוי לפי ההלכה, תזכה שהשי"ת ירפא אותך רפואה שלמה בקרוב.

האברך קיבל על עצמו לכרוע כהלכה, ואכן התרפא לגמרי מחוליו. לא רק זה, אלא שזכה להאריך ימים עד גיל 90, וביום האחרון לחייו, עוד זכה להתפלל ולכרוע כראוי כאדם צעיר ובריא.

בגיליון הבא בע"ה נעסוק בסגולות המיוחדות של קריאת שמע, כפי שהושמעו בשיעור 104.

(מתוך חמשת השיעורים בענייני רפואה 104-100)

יש אנשים הסובלים ממיחושים קטנים, ויש שמתמודדים עם חולי קשה ל"ע. וכך הם דברי רבינו (פ"ד, סוף חלק הראשון):
וכאשר יבטח בבורא, ירפאהו מחוליו בסיבה ובלתי סיבה, ואמר הכתוב (איוב ה) "כי הוא יכאיב ויחבש, ימחץ וידוי תרפינה". כשיהודי מתבונן בעינו, הוא יודע שיש מי ששולח את הכאב ואת התחבשות. "כי הוא". זה אותו "כי הוא" מהפסוקים "כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל" ו"כי הוא אמר ויהי". הכאב לא בא במקרה, וכשהרופא הנאמן מביא חולי לאדם, יש לו כוונה בזה. אמנם יש לעשות השתדלות לרפואה, אולם בד בבד חובה לזכור שרופא כל בשר, הוא זה ששולח רפואה לאדם.

מעשה שהיה אצל הנצי"ב - רבי נפתלי צבי יהודה ברלין, ראש ישיבת וולוז'ין. ארע והוא לא חש בטוב, ובני הבית הבחינו בזה וביקשו לקרוא לרופא. בתחילה סירב הנצי"ב לכהן, אולם מכיוון שעברו ימים ספורים ומצבו לא השתפר, ובני הבית התחננו שרופא יראה אותו, הוא הסכים לכהן. הרופא הגיע, בדק וכתב מרשם לתרופה. הנצי"ב ביקש שייטנו לו לראות את המרשם, קרא בו, ולעיני בני הבית קרע אותו לגורים.

בני הבית נדהמו והביעו את תמיהתם ואכזבתם. הרי כבר הזמינו רופא וכבר שילמו לו, אז למה לא לקחת את הטיפול שהוא קבע? ענה להם הנצי"ב - ביקשתי לראות את המרשם כדי לדעת מהו האיבר החולה, כדי שאדייק יותר בקריאת שמע ואכוון לרפא את האיבר הזה. הרי בטור (אור"ח סא) כתב הבית יוסף בשם מדרש הנעלם (זוהר רות צה): **אמר רבי נהוראי אמר רבי נחמיה בקריאת שמע יש רמ"ח תיבות כמנין איבריו של אדם, והקורא קריאת שמע כתקונה כל אבר ואבר נוטל תיבה אחת ומתרפא בו.** ועוד כתוב שם: **כל האומר קריאת שמע כדרישת חז"ל בידוע שאינו ניזוק כל אותו היום.**

הנצי"ב הוסיף וסיפר להם מעשה שהיה עד לו בילדותו. הוא שמע אברך בן ארבעים ניגש לרב בית הכנסת ומתלונן בפניו שהוא סובל ממיחושים חמורים בגב ובצדי הגוף.

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוסטריה 380-947-100-633 • מאוסטריה 380-947-100-633 • מאוסטריה 380-947-100-633

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מעשה אבות סימן לבנים

מספר אברך ממודיעין עילית: אני נשוי כבר למעלה מעשרים שנה ב"ה, וגר בקרית ספר מאז התקופה שהעיר כולה היתה מועצה קטנה של כשלושה רחובות בערך. באותו זמן היתה קרית ספר בחיתוליה. אנשים התייחסו אליה כאל פרויקט מגורים מרוחק, שצריך הרבה אומץ כדי להסכים לגור בו. כאשר התארסתי לא ידעתי מה המחוננים סיכמו ביניהם. הכלה היתה יתומה, אולם ממה שהבנתי לא היתה שום מגמה להפחית במענקי ההורים משני הצדדים לזוג הצעיר. בתקופה שבין האירוסים לחתונה פנתה אלי אחותי, ואמרה לי שפנו אליה מצד הכלה וביקשו שנתחשב בהם. אמנם סוכם על דירה בירושלים, אבל הכלה היא הבת הצעירה, ובדיוק עכשיו חמותי לעתיד צריכה לפנות את הדירה שגרה בה בדמי מפתח, ולקנות דירה לעצמה. מכיוון שנפל עליהם עול כה גדול של קניית שתי דירות בירושלים, מבקשת המחוננת שאסכים שיקנו לי דירה בקרית ספר.

אמרתי לאחותי שאיני רואה בזה שום בעיה, הן אף אחד לא חייב לי שום דבר, ואני מלא הערכה והכרת טובה על כל מה שנותנים לי. התשובה שלי התקבלה, ואכן הורינו רכשו לנו דירה במודיעין עילית - קרית ספר דאז.

זמן קצר אחרי החתונה עברנו לקרית ספר, וכל מכריי הרימו גבה ועיקמו אף. "תגיד לי", חקר חבר אחד, "אתה יודע מה אתה עושה? אתה עובר למקום שאין שם כלום. על כל פירור של עבודה יש מאה מתמודדות. איך אתה מתכוון בדיוק להתפרנס שם?"

אמרתי שכפי הידוע לי, אותו ריבוננו של עולם שנמצא בירושלים נמצא גם בקרית ספר, ובוודאי שיקולים מעין אלו הם לא סיבה להלחיץ את ההורים, ובמיוחד לא את אמה האלמנה של אשתי.

רק עברנו לקרית ספר, ותוך תקופה קצרה אשתי מקבלת טלפון מבית ספר בעיר. שואלים אותה אם היא מחפשת עבודה קבועה. היא הזמנה לראיון ושאלה, "למה פניתם אלי?" והם סיפרו על מפקחת שהגיעה לבקר בבית הספר, ודיווחו לה על כיתות חדשות שעומדות להיפתח. כאקט של דרך ארץ הם שאלו את מי לדעתה כדאי לקחת כמורות בבית הספר. ענתה המפקחת שיש לה שתי תלמידות מצוינות, ואחת מהן היא אשתי, אולם היא לא זכרה את שמה הנוכחי, אלא את השם מלפני החתונה. מנהל בית הספר התקשר לאחייניתו שנושאת שם משפחה זהה, והתברר שהיא בת דודה של אשתי. זו המליצה על אשתי בכל פה, והעניין נסגר. גם החברה שלה שגם עליה המליצה המפקחת, נכנסה לעבודה. ברוך ה', מאז יש לאשתי עבודה קבועה, ויש הכנסה ב"ה. אפילו בזמנים שהיו שם בעיות במשכורות, בדיוק אשתי קיבלה חופשת לידה.

במקום שבו כל כך הרבה מחכות לעבודה ומחפשות ומחפשות, לא הספקנו אפילו להתחיל להתעניין בהיצע הקיים. ראיתי בחוש כי הקב"ה ריחם עלינו בזכות הנכונות לוותר ולהוריד מהלחץ של ההורים.

למה לפתוח מזוודה על המדרכה

מדבר יהודי מירושלים. בערב שבת אני מחכה בתחנה לקו 450 לכיוון אשדוד. עמי בני משפחתי, ילדים קטנים, עגלה ומזוודה גדולה. ידיי עמוסות, אני קצת לחוץ. תמיד השלב הזה של העלייה לאוטובוס גורם לי ללחץ מסוים, לראות שלא שכחנו שום דבר ואף ילד לא ברח. ולפתע ניגש אלי יהודי ובידו שקית די כבדה, מלאה בספרים. "תוכל לקחת את הספרים לאבא שלי שגר באשדוד?" הוא שואל אותי, ואני מראה לו על הנלווים אלי, "אתה רואה איך ברוך ה' אני מסובב פה בכל המיטלטלים והילדים בלי עין הרע, וזה לא כל כך פשוט לסחוב גם את הספרים האלו. תנסה לבקש מנוסע אחר, ואם לא תמצא תחזור אלי".

כעת בעין אחת אני מפקח על הקטנים שלא ירדו לכביש, ובעין השנייה עוקב אחרי היהודי ורואה אותו עובר מזה לזה ומקבל מכל אחד תשובה שלילית. איש מהם אינו נוסע לאשדוד. בצר לו הוא חזר אלי: "אין לי ברירה, אני מוכרח לשלוח את הספרים האלו לאבא שלי ולא מצאתי נוסע אחר. תסכים?"

אני מסכים. כשצריך לעשות טובה ליהודי עושים את זה גם כשלא כל כך קל. הפכתי את המזוודה למצב מאוזן על גבי המדרכה, פתחתי את הרוכסן ופיניתי בתוך מזוודתי מקום לספרים היקרים. הוא לקח את הפרטים שלי והודה לי בכל לב. נסענו.

כשירדנו בתחנה באשדוד כבר מצאנו את האב ממתין לספרים. מיד הוצאתי את המזוודה, פתחתי את הרוכסן, והנה חשכו עיניי. המזוודה הזאת אינה שלי! אף פעם לא קרה לי דבר כזה, שהחלפתי מזוודה עם משהו. והנה הפעם זה קרה. אותתי לנהג שימתין, החזרתי את המזוודה לתא המטען והוצאתי את המזוודה הנכונה. ברוך ה', היא היתה שלי, והספרים הגיעו אכן ליעדם.

תארו לכם שלא הייתי לוקח על עצמי את שליחות הספרים. באופן כזה לא היה עולה בדעתי לפתוח את המזוודה ולבדוק את תכולתה. הייתי מגיע לבית המארחים שעתיים לפני שבת ומגלה בגדים שאין לי מה לעשות בהם. באותו רגע הייתי נכנס לסחרחרה לחוצה של חיפושים וטלפונים עד שיימצא האיש שהחלפתי איתו את המזוודה. מי יודע מתי הייתי מוצא אותו ואיך הייתי מצליח להתארגן לשבת באופן כזה. והנה ה' שלח לי את הספרים כדי שאפתח את המזוודה מיד עם הוצאתה מתא המטען, ואנצל מכל עגמת הנפש.

כשהייתי עושה צעד אחד בשביל השני, הוא חוסך חמש מאות פסיעות בשביל עצמו. (יום שלישי פרשת שמות תשפ"ב, בוקר / סיפור מס' 24348)

נחיתה לצורך עלייה

סיפר לי חסיד קרלין ישיש:

לפני הרבה שנים נסעתי לחו"ל במטוס מלא גויים מכל מיני ארצות. לפתע אירעה תקלה במטוס. הוא נחת נחיתת חרום, וכל הנוסעים יצאו מהמטוס לשדה זנוח ושמים. בלי חנויות להסתובב בהן, בלי אטרקציות וכל מיני שטויות שמעסיקות גויים, כך שהבעיה הקשה ביותר של הנוסעים המקורקים היתה השעמום. לכשעצמי לא היתה לי בעיה כלל, הן היה בידי ספר ופשוט ישבתי ולמדתי, אבל הגויים האומללים הוגיעו את מוחם כיצד להעסיק את עצמם, עד שקם אחד מהם והציע רעיון. כל אחד ישיר שיר, וכולם יקשיבו לו וייהנו. התרחקתי מהם כדי לא להשתתף בחגיגה, וכך הם עסקו בשלהם ואני בשלי, ורק הדים מרוחקים הגיעו לאזני. אחרי שכל חברי הקבוצה מיצו את כשרונם או את חוסר כשרונם בכל מה שקשור לשירה, ניגש אלי משהו מהקבוצה ודחק בי: "עכשיו תורך!"

ניסיתי להתחמק, ואמרתי שאיני יכול לשיר באופן כזה. רק אם יפרידו בין גברים לנשים, אסכים לשיר. אותו גוי מיהר לארגן את הקבוצה כדרישתך, וכך לא היתה לי בררה אלא לשיר. מה לדעתך ישיר חסיד קרלין? נישחת נכון, את הזמר 'קה אכסוף' נועם שבת' שחיבר רבי אהרן הגדול מקרלין. עצמתי עיניים והתחלתי לשיר. מסביבי גויים מגושמים ואני נישא על כנפי השירה, לפתוח נועם ורצון, לטורח הלב באמת ובאמונה, להתיענג בנועם הנשמות ועדן הרחוקות. מה לי מטוס ומה לי חרום, אם בתוך בוערת שלהבת קודש מבית המדרש.

כשאני מסיים לשיר אני מבחין באדם מבוגר שנעמד בסמוך אלי. "תשיר עוד פעם", הוא מבקש בתחינה. לא ברור לי מה מצא

השגחה פרטית בהתאמה אישית

שמעתם? התפעלתם?

התלהבתם משיעור של אחד המגיידים ואתם רוצים לשמוע אותו בשלוחה ישירה?

מוזר לדבר על דירה בקרית ספר כעל סוג ב'. היום זהו מקום מבוקש מאוד, וכשאיסרתי את בתי עם חתן חשוב במזל טוב, התחייבתי לתת דירה בקרית ספר. ההבטחה הזאת היתה לי קשה מאוד לקיום. מאיפה אני משיג סכום עתק לדירה במרכז? באחד הימים ניגש אלי החתן ושואל אם אני מסכים לקנות בשבילו דירה באחת מערי הפריפריה, מכיוון שכמה חברים שלו הולכים לגור שם ולהקים קהילה איכותית. הוא גם סיפר שיש תוכניות מסודרות למבני ציבור ומוסדות חינוך, ואני כמוכן שמחתי מאוד בהצעה כי היתה בזה הקלה גדולה. הרגשתי שה' משיב לי כגמולי אז, בהיותי חתן בעצמי. (יום רביעי פרשת שמות תשפ"ב, לילה, סיפור 5 / סיפור מס' 24392)

המסלול השתנה לפי ההבטחה

ידיד שלי נושע בישועה גדולה, והוא היה נרגש ביותר. הוא התקשר אלי וסיפר לי שלרגל הישועה הוא רוצה לנסוע לקברי צדיקים כדי להודות לה' על חסדו הגדול, והציע לי להצטרף אליו להשתטח על ציונו של ר' ישעי' קרעסטרער זי"ע. נענית להצעה בשמחה, ויחד התארגנו לצאת למסע.

סוכן נסיעות סידר לנו טיסה מהארץ לטורקיה, ומטורקיה לוונינה. כאשר הגענו לטורקיה גילינו מקרוב כיצד הגויים שם מקיימים בהידור רב את ההלכה בידוע שעשוי שונא ליעקב. כל יהודי הם עיכבו בשאלות ודרישות, וכך גם אותנו. הם שאלו לאן אנחנו נוסעים, וכשאמרנו 'לווינה' הם עיקמו את האף. היעד לא מצא חן בעיניהם. הפקיד אמר שבשביל להיכנס למקום כזה צריך לבקש אישור. אמרנו שיש לנו את כל המסמכים, אבל זה לא עניין אותנו, הרי הוא לא יבזבז הזדמנות להציק ליהודי.

עבר זמן יקר, הפקיד יצר קשר עם כל מיני אנשים, ובסופו של טרטור מייגע הוא אמר שאנחנו יכולים לנסוע. טסנו אל המטוס, אולם התברר שחסד לאומים חטאת. עד שהטורקי הרשה לנו להתקדם, כבר סגר המטוס את שערינו. הוא אינו מעלה אנשים, ואנחנו תקועים.

ידידי התקשר לסוכן הנסיעות שלו, סיפר לו על התקלה וביקש שיארגן לו טיסה חלופית. בסופו של בירור הוחלט שנעלה על טיסה לגרמניה, המטוס ינחת בפרנקפורט ומשם נמשיך לקרעסטרער.

התקדמנו לכיוון המטוס ואז אמר לי ידידי: "אם אנחנו כבר נוסעים לפרנקפורט, נלך לציונו הסמוך לשם של רבי מיכל, הבעל שם ממכילשטאט".

תוך כדי דיבור הוא קופץ כנשון נחש. "מה קרה לך?" אני שואל בבהלה.

"אני פשוט לא מאמין. שכחתי. פשוט שכחתי. זה ממש לא יאמן".

הוא כל כך נרגש, ואני עומד לידו תמה ולא מבין. "תבין", הוא מסבר את אזני, "לפני חצי שנה יצאתי לקברי צדיקים להתפלל לה', שיושיעני בעניין הישועה שאני נוסע עכשיו להודות עליה. הייתי אז בקברו של הבעל שם ממכילשטאט והבטחתי כי כאשר תבוא הישועה, ציונו יהיה הראשון שאליו אגיע כדי להודות. והנה, תראה איך משמים עיכבו אותי, כדי שאמלא את ההבטחה! רציני לנסוע לצדיק אחר, והקב"ה סובב שהטורקים יציקו לנו, הטיסה תברח לנו, וכך אגיע בראשונה אל קברו של הבעל שם!".

(יום שני פרשת מקץ תשפ"ב, לילה, סיפור 4 / סיפור מס' 23843)

הגוי בשיר הזה, אבל אני מסכים להעניק לו ובעיקר לעצמי את העונג שבשירת המלאכים. אני שר שוב, והגוי שלצדי מתנדנד כמו חסיד בשעת הטיש אצל הרבי. "תעשה טובה", הדמעות כבר אינן מתביישות להופיע בזוויות עיניו, "עוד פעם אחת בבקשה". ואני שוב מזמר את שירת הכיסופים העורגת והמשתוקקת לקל חי, ויהיו רחמיך מתגוללים על עם קדשך... הפעם הוא כבר מצטרף אלי, מתייפח.

"לא רואים עליי", הוא מתנצל אחר כך, "אבל תדע שאני יהודי. אני בא ממשפחה של חסידי קרלין, ואת השיר הזה היו שרים אצלנו בשולחנות השבת. ר' איד, אין לך מושג מה עשית עם השירה שלך. החזרת אותי הביתה!" כשעלינו שוב למטוס, כבר ידעתי כי איני יהודי בודד. כל הנחיתה הזו לא באה, אלא כדי להשיב לבו של בן תועה לאביו שבשמים.

(יום שני פרשת וישלח תשפ"ב, בוקר / סיפור מס' 23501)

רפואה בדוקה ומנוסה

קראתי סיפור יפה. הרבי מבוהוש זי"ע שאל אברך: מה עושה יהודי כשהבן שלו מעלה חום באמצע הלילה? ענה האברך, נותן לו אקמול. ומה עושים אם זה לא עוזר? הקשה הרבי. אם רואים שזה מצב לא פשוט, הולכים למיון, ענה האברך. ענה לו הרבי מבוהוש: לי יש עצה יותר טובה. ניגשים לארון הספרים, פותחים ספר "קדושת לוי" ולומדים בו, ובזכות הלימוד יש רפואה לחינוך.

באותו שבוע הגיע הדבר לידיו. הבן של האברך הגיע למצב חמור באמצע הלילה. הוא כמעט פנה לבית חולים ואז נזכר בדברי הרבי. פתח ספר "קדושת לוי", ואכן תוך כמה דקות השתפר מצבו של הילד ויהי לפלא.

תקופת זמן אחרי שקראתי את הסיפור קרה לי מקרה דומה. בני, תינוק בן כמה חודשים, העיר אותי בשעות הקטנות של הלילה, וגיליתי שהוא קודח מחום. כמעט פנינו לבית חולים ואז נזכרתי בסיפור. ניגשתי לארון הספרים והחלטתי לקחת לידי את הספר "מאור עינים", מכיוון שאני קשור לחסידות מושללת בית שטרנוביל. הספר נפתח לי בפרשת חיי שרה, בקטע האומר שכל הסיבה שיש מחלה לאדם היא מפני שאינו מקיים את התורה כראוי, כי איבריו תלויים במצוות. אם הוא מקפיד על שמירת התורה הוא בריא ושלם, ואם אינו מרגיש טוב עליו לחזור בתשובה. זו טעות רק ללכת לרופא כשיש איזה חולי, כי הרי הסיבה האמתית היא לא גשמית אלא רוחנית.

עשיתי חשבון נפש והתחזקתי בעניין מסוים, ומצב הילד השתפר תוך כמה דקות. תקופה אחר כך שוב ארע מעשה, והפעם בשבת קודש. אחד הילדים לא חש בטוב ומצבו הדאיג ממש. לא ידענו מה לעשות. שוב נזכרתי בעצה והוצאתי מהארון את הספר "מאור עינים". הספר נפתח לי בדיוק בפרשת דברים, בקטע האומר שהשבת משפיעה רפואות וישועות. למדתי את הקטע, והנה, שבת היא מלזעוק, ואכן רפואה קרובה לבוא. הילד חזר לאיתנו.

(יום שני פרשת מקץ תשפ"ב, בוקר / סיפור מס' 23827)

מחמישים נהיו מאה

מדבר אלחנן שרייבר. ביום שישי בבוקר אני בודק בבנק ורואה שמישהו הפקיד לי 500 ש. איני יודע מי זה, ואין לי מושג מיהו. אמרתי תודה רבה לה' והמשכתי הלאה ללמוד בכולל יום שישי. כשאני מגיע לשם אני פוגש אברך, שמחפש את המכירה הקבועה של חלות במחיר מוזל. "ראית איפה שמו את החלות?" הוא שואל אותי.

"אני חושב שלא נשארו חלות", ענית לו. הוא הסתכל עלי כלא מאמין, ונאנח. הבנתי שהוא במצוקה וסיפרתי לו שאין לי מושג מהיכן, אולם זו המציאות, שהיום נחתו אצלי בחשבון 500 ש, ולכן כדאי שייקח את האשראי שלי ויקנה חלות. הוא נרתע מהרעיון כי לא רצה לקחת כספי צדקה, אבל ביטלתי את דבריו. "זו לא צדקה, אלו מעשרות, קח ותקנה".

"בכמה כסף אני יכול להשתמש?" שאל האברך, וכך הבנתי שלא רק חלות חסרות לו. "קח חמישים".

הוא יצא למכולת, קנה באשראי שלי והחזיר לי אותו. בסיום הלימוד בספר "אור החיים הקדוש" פתחתי "קדושת לוי", מכיוון שבאותו יום היה האירצייט שלו. והנה הקטע שאני לומד, מסתיים בעניין שהנסתרות לה' אלוקינו זהו העתיד, והנגלות לנו ולבנינו - זהו ההווה, כאשר רואים גילוי של השגחת ה'. קמתי לצאת מהכולל והנה ניגש אלי אברך ותוחב לי ליד 100 ש. "שיהיה לך להוצאות שבת".

נדהמתי. אני נותן לחבר 50 ש, וכבר באותו יום מקבל כפול. תודה לך ה' על המתנה, תודה לך ה' על הגילוי. הנגלות לנו ולבנינו.

(יום חמישי פרשת נח תשפ"ב, לילה, סיפור 2 / סיפור מס' 22692)

בנוסף להשמעת השיעורים בקו השגחה פרטית הכללי, ניתן לחייג ישירות לסדרת השיעורים המבוקשת

שיעור שבועי ב'שער הבטחון' הרב דוד קלצקין שליט"א 02-30-11-904

פרנסה בהרחבה באמונה ושמחה שיעור שבועי מאת הר"צ ר' בנימין שנייבלג שליט"א 02-30-11-907

הבטחון היומי 'חמש דקות אמונה בכל יום' הרב פינחס שפר שליט"א 02-30-11-905

שיחת החברים חבורה שבועית באמונה 02-30-11-908

חיים של רוגע ושמחה שיעור שבועי מאת הר"צ ר' יהודה מאנדל שליט"א 02-30-11-906

'קו השגחה פרטית' לנשים 02-30-11-909

קו השגחה פרטית לילדים

02-30-11-901

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה זו כבר נידונה במסכת מועד קטן (יח): שמואל אומר שמותר לארס אשה בחול המועד משום שמא יקדמנו אחר. שואלת הגמרא: ומי אמר שמואל שמא יקדמנו אחר, והאמר רב יהודה אמר שמואל בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני פלוני? מתרצת הגמרא: שמא יקדמנו אחר 'ברחמים'. ובמסכת סוטה (ב). מתרצת הגמרא, שהכרוז הוא רק על זיווג ראשון. נביא כאן הסברים בדברי חז"ל אלו. ושוב הננו להדגיש כי בענייני אמונה ובטחון יש לכל אחד לקיים את המשנה "עשה לך רב", ולהוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו. הדברים המובאים במדור זה הם אך ורק להרבות את הידיעות בענייני האמונה.

לא את הכול אנו מבינים

הרב מרדכי שלמה ברזל מביתר עילית: בספר אתה עמדי (הודיה א עמוד ריג) מובא מהרה"ח הישיש ר' מרדכי צינווירט שליט"א, שמקובל אצלו מאבותיו איש מפי איש עד לבעש"ט הקי: מה שאמרו חז"ל (יומא לח): 'אין אדם נוגע במוכן לחברו' - הוא גם בשידוכים. אמנם איתא בגמרא (מו"ק יח): שמא יקדמנו אחר, זו אכן קושיא. אך האם לא יתארסו בחול המועד, שהרי אנו אומרים עתה שאין חשש שיקדמנו אחר? לא! זאת התורה לא תהא מוחלפת, ואם כתוב שמתר לארס בחול המועד שמא יקדמנו אחר, אז כך עושים. אבל אעפ"כ אין אדם נוגע במוכן לחברו הוא גם בשידוכים.

אינו מתקיים

הרב יצחק סירוטה מבית שמש והרב דוב גוטליב מפתח תקווה: בירושלמי מובא שאכן על ידי תפילה אפשר לקבל את הזיווג שלא הוכרו עבורו, אך באופן כזה הזיווג אינו עולה יפה ולא קיימיה - שאינו מתקיים. ומסבירים המפרשים (רי"ן, ר"י מלוגיל, נימוקי יוסף, פני משה, קרבן העדה) שהוא ימות או היא תמות או שיתגרשו, ובסוף יתקיים הכרוז.

השתדלות

הרב אביגדור אהרנון מבית שמש, הרב ישעיה חורש ממודיעין עילית והרב גמליאל הכהן רבינוביץ מבני ברק: אכן אמת הוא שכבר מוכרו מלמעלה על השידוך האמיתי. אולם הקב"ה ברא את העולם שיתנהג בדרך הטבע, ועלינו קיימת חובת ההשתדלות אשר מבלעדיה אפשר להחמיץ את המוכרו מלמעלה. ולכן אם יש הצעה של שידוך אפילו בתשעה באב, יארס מיד, כי אם יתאחר, יקדמנו אחר. מוסיף בזה הרב אהרון בייפוס מרכסים שכן גם מקובל ממין הסטיפלער ז"ע, שאמר שאפשר להפסיד את המוכרו מלמעלה ויש להיזהר שלא לאבד את מה שנגזר עליו.

ביאורים בדברי חז"ל

הרב יחיאל אומן ממודיעין עילית: רש"י מפרש שלא יבקש האחר רחמים שהאשה תמות בכדי שלא יראה בצער, ומבואר שבאמת לא שייך 'לקחת' שידוך שנגזר משמים. ויש לציין ששיטת הריטב"א לא כרש"י, אלא יקדמנו אחר מועיל, שעי"י תפילתו יבטל מה שנגזר. הרב שלמה הלוי גליק מירושלים: בוהר הקדוש (ח"א צא).

מושר אצלינו שמה' אשה לאיש, ומציאת היוזג היא מידו של הקב"ה, וארבעים יום קודם יצירת הוולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני פלוני. מאיך גיטא, נפסק בשולחן ערוך שמותר להתארס אפילו בתשעה באב, שמא יקדמנו אחר. איך ייתכן מושג של יקדמנו אחר, כאשר הכול מוכרז, מוכן ומזומן?

שאלה מספר 33

מבואר שאין אחר יכול להקדימו, ומבאר עניין שמא יקדמנו אחר על פי סוד, עיין שם.

הרב נחמן גולדברג מירושלים והרב אברהם שטרנברג מחיפה: על לאה אמנו מובא יעניי לאה רכות, שהתפללה שלא תישא לעשוי, ואכן כן הוא, שעל ידי תפילה אפשר לשנות. מחדר בזה הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: כאשר אנו רואים שכה גדול כוחה של תפילה, בוודאי מהראוי שיתפלל שתהיה המיועדת עבורו מוכנה ומזומנת לו. תפילה כזאת, יכולה לחסוך משני הצדדים תהיות ובלבול סרק מיותרים.

הרב יהודה דשן מתל ציון: האר"י הקי אומר אשר בדורנו אין נשמות חרוטות וכולם גלגולים, ולכן כולם חשובים כזיווג שני אשר בזה אין כרוז כמובא במסכת סוטה.

הרב יעקב יוסף רוזנברג ממודיעין עילית: בספר פלא יועץ (אות זיווג) מובא שלפעמים מוכרו לטובה ולרעה וכן יהיה ואי אפשר להינצל. ולפעמים מכריזין שיבוא לו כפי בקשתו וכפי השתדלותו.

הרב אהרון שושצקי מבני ברק: בספר עוללות אפרים (מאמר שעח) מובא שלפעמים יש סיבות שהכרוז מתבטל, ולכן צריך להתפלל על זיווג.

הרב מרדכי אליהו שפר מירושלים: בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק טז) דן בשאלה זו ותורף דבריו: שצריך להקדים תשובה כדי שתזדמן לו אשה כשרה, ומביא מהוזהר (פרשת ויחי דף רכט ע"א) שמבאר את הפסוק (משלי יט יד): 'יזמה' אשה משכלת'. שהיא אשה משכלת, הוא רק מאת ה', אבל הדבר תלוי לפי מעשיו של האדם, אם הוא לא התרחק מה', אז ה' מנחיל לו. ע"כ. כעין זה הקשה הבית אהרן זצוק"ל מקרלין (ברכת אהרן עמוד קלב) על 'קשה זיווגן לקריעת ים סוף' (סוטה ב:), הרי כבר מוכרו בת פלוני פלוני. וכן מה הדמיון לקריאת ים סוף? אלא שהתנה הקב"ה עם הים שייקרא עבור בני ישראל, וכאשר יצאו ממצרים היו משוקעים במי"ט שערי טומאה ולא היו ניכרים לפני הים שהם בני ישראל. כך הדבר, שמאז שגולד עד שבא להזדווג, אין בן זוגו מכיר, ולפיכך קשה זיווגו בדומה לקריעת ים סוף. כיוצא בזה מביא הרב מתתיהו קיטיי מירושלים בשם ה"ע"י (סוטה ב:). אין הפירוש זיווג שני שמתה אשתו הראשונה ונשא אחרת, או שנשא אחרת עליה בחייה... אלא, פעמים מקלקל מעשיו, ובא אחר שאינו בן זוגה ונוטלה, ופעמים שחוזר ראשון ומכשיר מעשיו, נדחה השני, והיא חוזרת לבן זוגה, ואז נקרא זה זוג ראשון שהיתה ראויה לו מתחילה", עיין שם.

שאלה לעלון 83

נוהגים בני ישראל לפרסם ניסים ונפלאות שהתרחשו עמם, לקיים 'ישחו בכל נפלאותיו'. מצד שני ידוע בשם צדיקים שלא לפרסם מעשה ניסים, כמובא ברש"י (מלכים ב ד, ד) שכבוד ה'ס הוא לבוא אחרת, או שנשא לבאר אילו ניסים יש לפרסם, ואילו יש להצניע.

ד. א. אשדוד

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 - שלושה 5 < 3 (לאחר בחירת השפה) | [זמן ההקלטה מוגבל ל- 3 דקות] | במייל 0203011300@gmail.com | תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת משפטים. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

כבר כמה שנים שאני מקשיב לקו שלכם. עברתי את תקופות לא קלות, החלפת כוללים, מעבר דירה, את הכל עברתי יחד עם הקו. הוא חלק מהחיים שלי. גם בני ביתי מתחזקים בסיפורי הקו. אי אפשר לחשוב איך היה כלל ישראל נראה ללא הקו, עם הדברים הקשים שעברו עלינו בשנים האחרונות. כמה אנשים היו מתייאשים, לולי האמונה והביטחון שהודמנו להם דרך הקו!

מצד המבקרים

התינוק שלנו נכנס לניתוח. הניתוח הסתבך מאוד והילד היה במצב של סכנת חיים. הבטחנו לתרום עלונים עבור ארבעים בתי כנסת, ובדרך נס באה הישועה, בזכות הפצת האמונה.

מצד המתנים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניס ובני בנים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | מעלול בדואר | בעמדות נדרים | לאותי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פרוס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | ישער הבטחון

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר וחוגי איריס נועה בת סוליקה יוצ"ח שיחי

עלונים ל-110 בתי כנסת

לזכות ישראל בן רחל לאה

עלונים ל-55 בתי כנסת

לזכות חיים בן רחמה טובה להצלחה בדיון.

עלונים ל-40 בתי כנסת

משה בן מלכה להצלחה בכל העיניים ולזיווג הגון במהרה, וארזן זאב בן רבקה ולזיווג הגון במהרה.

להצלחת מכירת הדירה למציאת קונה הגון במחיר טוב.

לזכות שושנה שירה בת אסתר גיטל.

לזכות מאיר אברהם תשומאל בני סופיה וכל יוצ"ח לפיפואה שלמה ועלייה בתורה וירא"ש ותשובה שלמה ולהצלח מפגעי הסטנולוגיה.

למציאת דירה מתאימה ומשלמת, בקלות ובמהירות, ולשלם עליה בביקל.

המעוניינים להפיץ את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

ניתן להשאיר הודעה בלב שעות הפעולה ותחזור אליכם בסיד

מסלול הלינות יהיה ללא תשלום למפצים 250 עלונים מתעלה | בתצוגת בקורות חלקה 20 א עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: 0203011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-7 0203011300@GMAIL.COM

קודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א פרשיות של החדרת האמונה

של פרעה הכול היה שחוק, כשפרעה לא היה כלל מאן דאמר, אלא הקב"ה ניהל אותו והכביד את לבו, והוא חשב שהוא המחליט.

וכך מובא באור החיים הקדוש על הפסוק (י, א) 'למען שיטי אותותי אלה בקרבך': ויתבאר על דרך אומרם ז"ל כי מעשה מצרים מעיד על האלוקות כי הוא השליט והוא האדון, והאדון לצד שחפץ בישראל לקרבה לעבדו ולדבקה בו היה חופץ להשלים לראות ולהביט בעין הכחשת כל אמונה חפץ למנוג'. ובהמשך על הפסוק (י, ב) 'וידעתם כי אני ה'': 'כי יכירו בזה בחוש הראות צדק האמונה מה שלא השיג אדם מהעולם עד העולם ברוך אשר כן עשה לנו', ע"כ.

זאת היא אכן המטרה של לימוד פרשיות אלה, שאנו גיבך לדרכנו לימוד, שאין אנו מחליטים כלום אלא הבורא יתברך שמו הוא המחליט והקובע.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א מנסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלושה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)